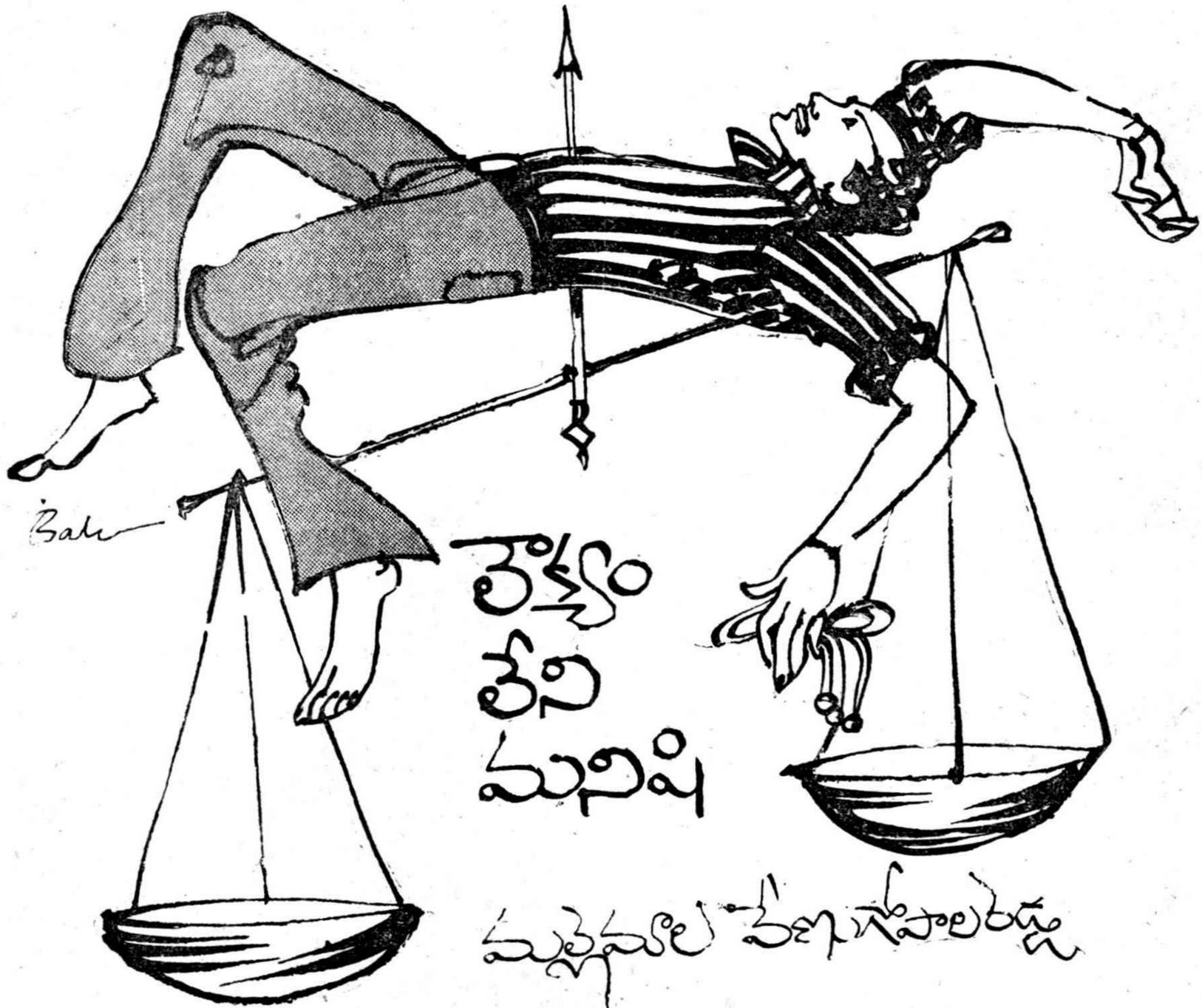

లొక్కం తెలిసినవాడిని లొకం ప్రశంసిస్తుంది. అయితే, లొక్కమంటే యేమిటో ఆలోచిస్తే...?

దేవుని పేర ప్రమాణం చేశాడు డాక్టర్ రామ్మోహన్. 'అంతా నిజమే చెప్పతాను, అబద్ధం చెప్పను.' రామ్మోహన్ హృదయంలో నుంచే వచ్చాయి మాటలు.

పోస్ట్ మార్కెట్ రిపోర్టు చదివాడు. టకటకా టైప్ అయిపోయింది. జడ్జి చాలా హుందాగా వింటున్నాడు.

"చూడండి డాక్టర్ మీరు పోస్ట్ మార్కెట్ చేసిన వ్యక్తి బాలస్వామిని మీరు బ్రతికి ఉండగా చూశారా!" పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ప్రశ్నించాడు.

"చూశాను! ఆ వేళ హాస్పిటల్ లో నేనే డ్యూటీలో వున్నాను." ఆనాటి దృశ్యం తెరమీద ప్రొజెక్ట్ చేయిన రీలుగా నడుస్తున్నది రామ్మోహన్ కండ్లముందు.

బాలస్వామి వయస్సు అరవైకి పైబడి

వుంటుంది. జుట్టూ గడ్డం నెరసిపోయాయి. ఆజానుబాహుడు, కోరమీసాలు, ఒత్తైన కనుబొమలు. ముఖమంతా వాచిపోయింది. కనురెప్పలు ఉబ్బిపోయాయి. కండ్లు మూసుకుపోయాయి. దీర్ఘ నిశ్వాసాలతో శరీరాన్ని లాక్కొనివచ్చి హాస్పిటల్ బెంచీమీద చేరవేశాడు. గానుగవద్దు రొప్పు తున్నట్లు రొప్పు తున్నాడు. గొత్రె మూలిగినట్లు మూలుగుతున్నాడు. చేతులు

మోకాళ్ళమీద వాలిపోయాయి.

రామ్మోహన్ మూలుగు విన్నాడు-నాడి చూశాడు ఊణించిపోతుంది.

"ఏమయింది!" అడిగాడు.

చెప్పాలని ప్రయత్నించాడా వ్యక్తి. ఊపిరి అందడంలేదు. గొంతులో గొరక. కఫం అడ్డుపడింది.

"కొట్టారు సార్! ముదనష్టపోళ్ళు. చావ బాదారు. వాళ్ళకు దూము తగిలి పోనూ" తిట్లు ప్రారంభించింది బాలస్వామిని సాయం పట్టుకొన్న పెద్ద ముత్తైదువ.

"అమ్మా! హా! హా!" - మూలిగాడు. పెద్ద దగ్గు వచ్చింది. నెత్తురు కక్కాడు. రెండు చేతులో తల పట్టుకున్నాడు బాలస్వామి.

స్ట్రెచర్ తెప్పించాడు రామ్మోహన్. ఆక్సిజన్ పెట్టింపాడు. కోరమిన్ ఇచ్చారు. లాభం లేకపోయింది. బాలస్వామి ఊపిరి

ఏ దివ్యలో వెలిగిన వెలుగు మంచిదే. అలాగే ఏ తోటలో పూసిన గులాబి అందమైనదే.

—సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ

* * *

బ్రతికున్నవాళ్ళను గురించిన నిజాల్నే మాట్లాడు. చనిపోయినవారిని గురించిన గౌరవ మర్యాదల్నే చెప్ప.

—రాబర్ట్ బ్లాండ్

* * *

అసౌఖ్యాన్ని, విషాదాన్నిరై ర్యంతో భరించే మనిషిని మించి ఈ ప్రపంచంలో క్షామించడానికి ఇంకేమీలేదు.

—నెనెకా

* * *

ఒక్క తప్పయినా చేయకండా బ్రతికిన వాడు, తననుకున్నట్లు పెద్దజ్ఞాని మాత్రం కాడు.

—రోచ్ ఫో కార్డ్

* * *

జీవితమనే నాటకశాలలో చెడ్డవారికే మంచి స్థానం దొరుకుతుంది.

—విలియం ఇంగ్

* * *

సత్యానికి తరచు గ్రహణాలు సంభవించవచ్చునేమోగాని అది ఎన్నటికీ చెరిగిపోదు.

—టైటస్ లివియస్ లైటీ

* * *

సంతృప్త మనస్కుడు ఎన్నడూ పేదవాడు కాడు. అసంతృప్త మనస్కుడు ఎన్నడూ భాగ్యవంతుడు కాడు.

—జార్జి యిలియట్

* * *

పాపంచేసి పశ్చాత్తాపం చెందడంకన్న అసలు పాపం చేయకుండా వుండడమే గొప్ప.

—ఆండ్రోస్

* * *

ముఖంమీద ముడతలయినా చెరిగిపోతాయేమో గాని, హృదయంమీద ముడతలు చెరవనలవి గానివి.

—దెల్యూజీ

సీకరణ :

—అయినాల కనకరత్నాచారి

తిత్తులు చివరిసారిగా పనిచేసి నిలిచి ఘోరంగా ఉన్నాయి. శరీరం చల్లబడింది. కొలిమి ఆరిపోయింది. బాలస్వామి చావుకు వెంటనే ఏడ్చేందుకు ఆ పెద్ద ముత్తైదువ తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరక్కడ. ఆమెను కూడా ఏడవ నివ్వలేదు హాస్పిటల్ వాళ్లు.

రామ్మోహన్ రికార్డు వ్రాస్తున్నాడు. ఆమె బాలస్వామి భార్య. విషయమంతా ఆమె దగ్గరే సేకరిస్తున్నాడు సర్టిఫికేటు కోసం.

ఒకవైపు భర్త చచ్చిపడివున్నాడు. ఎన్నేళ్ళనుంచో తనను కంటికి రెప్పలా చూసిన పెద్దమనిషి శాశ్వతంగా కండ్లు మూసేశాడు. గుండెబద్దలై పోతున్న ఈ సమయంలో సర్టిఫికేటుకోసం కావలసిన వివరాలు తన నోటినుండి పలకాలంటే యిక ఏడవడానికి వ్యవధి ఏది?

తప్పలేదు. ముక్తసరిగా చెప్పింది.

పొలం తగాదా! పొలం దగ్గరే జరిగింది. ఏమి జరిగిందో తెలియదు. ఘర్షణ పడ్డారు. బాలస్వామి దాయాదులే యింత పని జేశారు. బండి కాడితో చావమోదారు. దిక్కులేకుండా పొలం దగ్గరే వదిలి వచ్చేశారు. అప్పటికి చావుదప్పి కాళ్ళిడుపు కుంటూ యిల్లు చేరాడు బాలస్వామి. భార్య గుండె బాదుకుంది. నలుగురి సాయంతో బస్సు ఎక్కించి పెద్దాసుపత్రికి చేర్చింది. బాలస్వామి భార్య బస్సులో ప్రయాణం చేసిన పదిహేను మైళ్ళు యమయాతన అనుభవించాడు బాలస్వామి.

గాయాలన్నీ వ్రాసుకున్నాడు. శవాన్ని పోస్ట్ మార్టమ్ రూమ్ లో తోశారు. ఆ రాత్రంతా అక్కడే జాగరణ చేసింది బాలస్వామి భార్య.

మరునాడు శవాన్ని పోస్ట్ మార్టమ్ చేశాడు డాక్టర్ రామ్మోహన్. పక్కటెముకలంతా నుగ్గు నుగ్గు అయ్యాయి. ఎడమవైపు ఊపిరితిత్తి పగిలింది.

సర్టిఫికేటు యిచ్చేశాడు రామ్మోహన్. రీలు తెగిపోయింది.

ఇప్పటిదాకా రన్నింగ్ కామెంటరీ యిచ్చాడు రామ్మోహన్ కోర్టులో.

పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ఒక బండి కాడి చూపించి అడిగాడు.

“ఈ కాడితో కొట్టినట్లయితే మీరు సర్టిఫికేట్లో వ్రాసిన గాయాలన్నీ తగలడానికి ఆస్కారముందంటారా డాక్టర్?”

“ఓ యస్.”-నిస్సందేహంగా చెప్పాడు రామ్మోహన్. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ మొదలెట్టాడు లాయర్ విశ్వనాథం.

“డాక్టర్ : సాక్ష్యాలను బట్టి బాలస్వామిని ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు కొట్టినట్టు తేలింది. వాడు చచ్చి పోయింది

బాల గోసాలం

‘ట్వింకిల్....ట్వింకిల్ లిటిల్ స్టార్ :

హా ఐ వండర్ వాట్ యూ ఆర్!’

ఫొటో : సత్యారావు, హైదరాబాద్

సాయంత్రం ఆరు గంటలకు. ఆ విషయం మీరు సర్టిఫికేటులో వ్రాశారు! నిజమేనా?”

“నిజమే!” చెప్పాడు డాక్టర్.

“ఊపిరితిత్తులు పెద్దగా గాయపడి పగిలి నందువల్ల బాలస్వామి చచ్చిపోయాడన్నారూ.... అదీ నిజమేనా” బాక్స్ దగ్గరికి వచ్చి వేలు చూపిస్తూ గ్రుచ్చినట్లడిగాడు లాయర్.

“అక్షరాలా నిజం!” డాక్టర్ గట్టిగా చెప్పాడు.

“ఊపిరితిత్తులు పగిలిన తరువాత కూడా ఉదయం తొమ్మిది గంటల సుంచి సాయంత్రం ఆరు గంటలదాకా బ్రతికి ఉన్నాడంటే ఆశ్చర్యంగాలేదు! వైగా పదిహేను మైళ్ళు బస్సులో ప్రయాణం చేశాడుకూడాను.” వ్యంగ్యంగా సరిహసించాడు లాయర్.

“తప్పకుండా! కుడివైపు ఊపిరితిత్తి పనిచేస్తూనే ఉండిందిగా! వెంటనే చావనక్కర్లేదు.” ఆ వేశంతో అన్నాడు రామ్మోహన్.

“కాదు! నిందితులు ఈ కాడితో కొట్టలేదు. జరిగిన విషయం యిది. ప్రొద్దున పొలందగ్గర ఏదో ఘర్షణ వచ్చింది. చంపుతామని బెదిరించారు బాలస్వామిని. బాలస్వామి పోలీసు రిపోర్టు యిద్దామని పట్నం ప్రయాణంకట్టాడు. రెండేళ్ల బండి పట్నం పోతుంటే యెక్కాడు. దారిలో ఆక్సిడెంటు అయింది. బాలస్వామికి దెబ్బలు తగిలాయి. బస్సులో పట్నం వచ్చాడు. పెద్దాసుపత్రికి వచ్చి చచ్చాడు. దెబ్బలు తగిలిన అరగంటలోగానే చచ్చి పోయాడు” గుక్క తిప్పుకోకుండా వాగేశాడు లాయర్.

“నో! నో! అలా జరగడానికివీలేదు. ఈ గాయాలు స్పష్టంగా బండి కాడితో

కొట్టినవే" అరిచాడు డాక్టర్. కోర్టు సభ్యుల మరచిపోయాడు రామ్మోహన్.

"మీరు బాలస్వామి మరణ వాఙ్మూలము రికార్డు చేయించారా? ఎవరు చెప్పారు మీకీ వివరాలు" ప్రశ్నించాడు డిఫెన్సు లాయర్.

"లేదు! ఆయన భార్య చెప్పింది వ్రాసు కున్నాను." రామ్మోహన్ చెప్పాడు.

"దబ్బ్ ఆల్ యువర్ ఆనర్" విశ్వ నాథం కూర్చున్నాడు

"ఇక మీరు వెళ్ళవచ్చు" కోర్టు ఆర్డర్ ఇచ్చింది డాక్టరు.

బాక్స్ దిగాడు రామ్మోహన్.... కోర్టు ఆవరణలోకి వచ్చాడు. "నమస్కారం! డాక్టరుగారూ!" పంచ ఎగబట్టి అన్నాడొక వ్యక్తి.

"డాక్టరుగారు చాలా నిజాయితీ మనిషి. చివరికి తనమాటే నెగ్గించుకొన్నారు." కొనిదగ్గు దగ్గడింకొక వ్యక్తి. తల వంచు కొని గబగబా నడిచి కోర్టుగేటు దాటాడు డాక్టర్.

"ఆఁ! నిజాయితీ కాదు. నిష్టాకాదు. బ్రతకడం చేత కానివాడు", "లొక్కం లేని మనిషి." వెనక నుంచి వినిపించాయి. మాటలు.

* * *

సరిగ్గా వారం రోజుల క్రితం. బాల స్వామి గ్రామం పందాయతీ బోర్డు ప్రెసి డెంటు. సమితి ప్రెసిడెంటూ, రిటైర్డు సబ్ జడ్జి వచ్చారు డాక్టర్ రామ్మోహన్ దగ్గ రికి. హాల్లో కుర్చీల లో సుఖాసీను లయ్యారు.

"డాక్టరుగారూ! మీ నుంచి మాకొక సహాయం కావాలి! తప్పక ఆదుకుంటా రని వచ్చాం" పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసి డెంటు అన్నాడు.

"లాయర్ విశ్వనాథంగారు మిమ్మల్ని కలిసి రమ్మన్నారు. మీరు మాటమాత్రం సహాయంచేస్తే మా కేసు నెగ్గుతుంది" సమితి ప్రెసిడెంటు విన్నవం.

"మీ కష్టం వృధా చేయ్యరు. వాళ్ళ శక్తికొద్దీ ఇచ్చుకుంటారు." రిటైర్డు సబ్ జడ్జి అన్నాడు.

"ఇంతకూ విషయం చెప్పారు కారు" మర్యాదగా అన్నాడు డాక్టర్.

"అదే! ఆ బాలస్వామి కేసు. సబ్బ వరం మర్దంకేసు" ప్రెసిడెంటు అన్నాడు.

"నువ్వురుకోవయ్యా! మర్దంకేసంటా వేమిటి!....యాక్సిడెంటు.... అదే డాక్టరు గారూ మీరు పోస్టు మార్గం చేసినకేసు... అన్నాడు సబ్ జడ్జి.

"సర్టిఫికేటు యిచ్చారుసరే! కక్షదారులు మాకు కావలసినవాళ్ళు.... ఏదో జరిగి పోయింది....ఎలాగైనా శిక్ష తప్పించాలి" సమితి ప్రెసిడెంటు.

"శిక్ష నేనెలా తప్పించగలను! నేను పోస్టుమార్గం రిపోర్టు మాత్రం యివ్వగ లను. ఇచ్చాను. కోర్టులో అదే చెప్తాను.... తీర్పు చెప్పేది జడ్జిగదా!" రామ్మోహన్ అన్నాడు.

"సాక్ష్యాన్నిబట్టి తీర్పు వుంటుంది. మీరు సహాయం చేస్తానంటే ఎలా చెయ్యాలో చెప్పకాము." సబ్ జడ్జికి కీల కాలు తెలుసు కాబట్టే అన్నాడు.

"ప్రస్తుతానికి ఈ వెయ్యి వుంచండి" నోట్లకట్ట బేబుల్ మీద పెట్టాడు ప్రెసి డెంటు.

రామ్మోహన్ కు చిరాకె త్తింది.

"డబ్బు తీయండి ముందు.... నేను డబ్బుకు అమ్ముడుపోయ్యే మనిషిని కాదు.. చెప్పండి. నిజంగా నేనేమైనా సహాయం చెయ్యగలనేమో ఆ లో చి ప్రా ను...." మాటలు అప్పటికీ తూచి వాడాడు డాక్టరు.

"బాలస్వామిని నిజంగానే బండి కాడితో కొట్టారు. కొటింది ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు. వాడు చచ్చింది. సాయంత్రం ఆరు గంటలకు. ఊపిరి తిత్తులు బాగా దెబ్బ తిన్నందువల్ల చచ్చా డని మీరు రిపోర్టులు ఇచ్చారట. ఊపిరి తిత్తులకు అంత తీవ్రంగా గాయాలు తగి లితే మూడు అరగంటా గంటకంటె యెక్కువ బ్రతకడనీ. కాబట్టి చావుకు గంటక్రితం ముందే దెబ్బలు తగిలి వుండాలని మీరు చెప్పితే చాలు.... ఆ-ఆ- తర్వాత కేసు లాయరు విశ్వనాథంగారు మా కనుకూలంగా నడిపిస్తారు...." సబ్ జడ్జి అన్నాడు.

"ఈ మాటలు లాయరుగారే మీతో చెప్పమన్నారు." సమితి ప్రెసిడెంట్ అన్నాడు.

"ఇది అన్యాయం! బాలస్వామి యమ యాతన అనుభవించి నా కళ్ళముందే కన్నుమూశాడు. దిక్కులేని చావు చచ్చాడు. అబద్ధం చెప్పి నేను ఆయన కన్యాయం చెయ్యలేను." ఆ వేశంగా అన్నాడు రామ్మోహన్.

మండు వేసవిలో సాహితీ జల్లులు...

క్రికెట్ వీడ్కోలు • పాటలంపల్లి శాంతాదేవి	9.00
కౌకాశమనం	10.00
కొగబీబక • చీలంకొట్టి రమాదేవి	11.00
తార	11.00
ప్రేమపాపం • ప్రబులాజనార్దన్	9.00
తెలిగినతెరలు	12.00
అన్నిపల్లెళ్ళు • శిల్పిశిల్పి	9.00

పుస్తకం ధరలకు 1 రూపాయి డిస్కంట్ M.O. చేయండి.
ఆ రూపాయికి V.P.లకు పంపాలం.

నవసాహితీ బుక్ హౌస్, ఏ.ఎల్.ఆర్. 866
విజయవాడ - 2

క్రొంద్రపాఠశాల లాక్సెస్
వ్రాస్తూరసంఘం మంచెత్తెంసుకు మీ ఆధునకు
వ్రాస్తూరసంఘం **యర్వంకొట్టి శాయి**,
ప్రముఖ కార్టూనిస్టు-చంద్ర కళిని
వెలువరించిన

నవ్యా-నవ్వించు

చదవండి! చదివించండి!

ఇందులో 300 లకు పైగా జులకులు +
50 కార్టూన్లు ఉన్నాయి!
వీటి వెల: 9 రూ.లు మాత్రమే!

“న్యాయాన్యాలను గురించి మేము మాట్లాడడానికి రాలేదు. మాకు పరువు ప్రతిష్టలకు సంబంధించిన విషయమిది. మా పార్టీకి చెందిన వాడికి శిక్ష పడకూడదు.... అందుకే మిమ్మల్ని అర్థిస్తున్నాము” సమితి ప్రెసిడెంటు అన్నాడు.

“సరే న్యాయ విచారణ చేద్దాం.... డాక్టరుగారూ.... నిజం చెప్పి బాలస్వామిని బ్రతికించగలరా? ఒక చిన్న అబద్ధం చెప్పి ఇంకొకవ్యక్తికి మరణశిక్ష తప్పించగలరు.... ఏమంటారు.... ఏది న్యాయమో ఆలోచించండి” న్యాయమేకాదు న్యాయానికి నిర్వచనంకూడా చెప్పాడా సబ్ జడ్జి.

“నా కవన్నీ తెలియవు. తెలిసికూడా ఆ చచ్చినవాడికి అన్యాయం చేయలేను. నేను తప్ప వాడికి న్యాయంవైపు సాక్ష్యం చెప్పగల వారెవరూ లేరు.... నేను మనస్సును శిక్షించుకోలేను అంతకంటే చిత్రవధ యింకొకటి లేదు. మీరు వెళ్ళవచ్చు” నిష్కర్షగా చెప్పాడు డాక్టరు.

“డాక్టరుగారూ ఆవేశపడకండి.... మీకు

అనుభవం తక్కువ. మీ సాక్ష్యమే తీర్పు అనుకోకండి” బెదిరింపుగా అన్నాడు సమితి ప్రెసిడెంటు.

లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టరు. పంచెలు సర్దుకొని ముగ్గురూ వెళ్ళిపోయారు.

ఈ ముగ్గురే కోర్టు విచారణ రోజు కనిపించి ఎగతాళిగా మాటలు దొర్లించింది.

కోర్టులో తానిచ్చిన సాక్ష్యం ఎంతో ఆత్మ సంతృప్తి నిచ్చింది డాక్టర్ రామ్మోహన్ కు.

బాలస్వామి బ్రతికిన నాలుగు క్షణాలు ఒక్కసారికూడా నోటితో మాట్లాడలేదు డాక్టరుతో. విచారణ ముగిసింది మొదలు కనీసం రెండు మూడు సార్లయినా కలలో కనిపించి మాట్లాడాడు. డాక్టరును అభినందించాడు. న్యాయానికి గుర్తింపు ఇచ్చినందుకు పొగిడాడు. రామ్మోహన్ వంటి వాళ్ళ సంఘానికి ఎంతో అవసరమన్నాడు.

అన్నిటికంటే తన ఆత్మ విశ్వాసంమీద గట్టి నమ్మకముంది డాక్టర్ కు. తప్పక ఈ

కేసులో నిందాపాతం శాసించబడతారు.

* * *

వారం రోజులు తిరక్కముందే డాక్టర్ క్లబ్ లో కొన్ని సంభాషణలు విన్నాడు.

“సబ్బవరం కేసు కొట్టేశారటగా.”

“సమితి ప్రెసిడెంటు గట్టి వాడయ్యా! కార్య సాధకుడు.”

“అదేం కాదు.... సాక్ష్యం బలంగా లేదట.”

“డాక్టరు సాక్ష్యం కూడా తోనే శారట”

“లాయరు విశ్వనాథం గట్టివాడులే....

ఈమధ్య ఆయన కేసులన్నీ సత్పేసే”.

“అలాగేంకాదు.... జడ్జి కొంచెం అనుకూలంగా పోయాడు.” ఎలాగైతేనేం సబ్బవరం బాలస్వామి హత్యకేసు కొట్టి వేశారు.

డాక్టర్ రామ్మోహన్ కు మెదడులో సుడులు తిరిగాయి. తిరిగి ఆనాటి మాటలు చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించాయి.

“నిజాయితీకాదూ, నిష్టాకాదూ. బ్రతకడం చేతకానివాడు.”

“లౌక్యంలేని మనిషి.”

నవతారిత్ర

బియింటి

జిల్లలు ఎమ్యుయల్స్, హానీశం టి.కె.పెంకపేట

బాగాతం

కలర్

ఇద్దరూ యన్.కృష్ణారాజు

చుక్కతప్పం దేవదాస్ కనకల

అనుభూతి

ANNAPURNA